

— Lusta . . . gyalázatos . . . disznó ! — fujtat még sokáig, csapzott homlokát törülgeti . . . és visszanez a dülőútra.

¶ Két elsiető alakot lát, a két horgászó gonosztevőt. A cigány oldalán vastagra tömött tarisznya van, a hosszú sovány kezében a szatyor . . .

— Akadjon a torkotokon ! — kiáltja utánuk és hirtelen megfordul, szinte szalad be a tanyába, hogy ne is lássa őket . . .

És nem sejtí, hogy a lopásba tulajdonképen ő ugratta be ezt a két gyanutlan embert. Mert a lopás valóságosan csak azután történt meg, amikor acsarkodó fősvénysége felébresztette szívükben a zöldszemű ördögöt.

Terescsényi György.

HARANGSZÓ.

*Az életem egy pillanat volt,
A földre leejtett falat volt.
Félig behúnyt szem, ferde sóhaj,
Utazás egy törött hajóval.*

*Azt hittem, fehér öltözet vár,
S hogy felvettem, fekete lett már.
Temetés volt a születésem,
Mint harangszóé az estében.*

Falu Tamás.